

Treballs en marxa en una gran obra pictòrica de Joan Lahosa, procedent de Valls. FOTO: JOAN REVILLAS

Reportatge. La Unitat de Conservació i Restauració de Béns Culturals de la Diputació ha intervingut en 350 elements de valor

Recuperant l'esplendor de l'art i el patrimoni danyat pel pas dels anys

MARIBEL MILLAN LÓPEZ
TORTOSA

Compartint seu amb l'Escola per l'Art i la Cultura a Tortosa i amb vistes a la muralla del Rastre, les tècniques de la Unitat de Conservació i Restauració de Béns Culturals de la Diputació de Tarragona treballen de forma científica i meticulosa per recuperar l'esplendor de quadres, escultures, llibres, material científic i molts altres elements antics pertanyents a ajuntaments i institucions de les Terres de l'Ebre, el Camp de Tarragona i el Baix Penedès.

Es tracta d'un equip format íntegrament per dones: Maria Mauri, Blanca Muñoz, Amàlia Granell, Sílvia Panadell, Mireia Alonso i Roser Bonfill, amb la direcció de Carme Clemente.

Des del 2009 han recuperat al voltant 350 obres d'art i elements patrimonials de la demarcació, en un taller que ha de mantenir una temperatura i humitat constants (compten amb humidificadors, ja que, segons el vent que bufa a Tortosa, la humitat baixa en picat).

En algunes ocasions també treballen in situ, com ara en la recuperació dels elements del Por-

tal del Romeu, al mateix nucli antic de Tortosa, o la Font del Centenari de Tarragona, després dels danys ocasionats per una acció vandàlica.

Actualment centren els seus esforços en la recuperació d'un gran conjunt mural procedent de Valls, en tres llibres antics del castell d'Escornalbou i en una talla de fusta gòtica del monestir de Poblet.

En la seua tasca actual, Amàlia Granell i Sílvia Panadell s'han de situar pràcticament al damunt d'una pintura de grans dimensions de l'artista de Prat de Comte Joan Lahosa, propietat de

A més de quadres i escultures, també restauren objectes científics i etnogràfics

la Germandat de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Valls, que forma part d'un retaulle que es trobava a l'antiga església de Sant Francesc de la capital de l'Alt Camp. «Tot i que no és molt antiga, data del 1946, es trobava en molt mal perquè estava en una església abandonada, amb danys pels excrements

de coloms i actes de vandalisme», explica Carme Clemente.

En una altra sala del taller, Maria Mauri treballa en un dels llibres de la biblioteca de castell d'Escornalbou, una Pharmacopeia (recull de receptes i fórmules de farmàcia) que data del 1675. «El llibre tenia les cobertes molt trencades, amb el pergamí deshidratat, i amb alguns forats d'insectes a l'interior, entre altres problemes», explica Mauri.

Posteriorment es recuperarà també un llibre manuscrit de capbreus del 1685, tot apunta que de documents notariais de la zona de Cambrils i Montbrió, tot i que encara s'ha de fer la recerca prèvia als treballs de restauració, «una feina imprescindible per determinar tot allò que cal saber abans de començar», explica Clemente.

Especialment rellevant és el tercer dels llibres procedent d'Escornalbou: un incunable de 1488, compendi del codi civil del jurista Pauli di Castro. Tal i com recorda Blanca Muñoz, els incunables són els primers llibres impresos de la història, entre el 1450 i el 1500, immediatament després del naixement de la impremta. «Aquí encara estem en procés de l'estudi històric; és molt únic i especial», comenta.

Així, la intervenció prevista serà molt minimalista. «Intervindrem només en les parts del llibre que tinguin alteracions perillo-